

hållskjutsningsskyldige, skrida till förordnande af ofvanomförmålde i afseende å hållgöringens utbudande å entreprenad förrättade auktion och fastställelse af de dervid gjorda anbuden, som de hållskjutsningsskyldige hos Guvernören tillkännagifvit sig vilja sjelfva utgöra nämnde åliggande, ty och då de i besvären icke deltagande frelse landboerne, uti deras underdåniga förklaring, förenat sig i enahanda talan med besväranderne, pröfvade Senatorn, med ogillande och upphäfvande af Guvernörsembetets öfverklagade, enligt hvad jemväl upplyst blifvit de hållskjutsningsskyldige icke delgifna, men emellertid i verkställighet försätta utslag, skäligt förordna det skulle hållgöringen i förenämnde gästgifverier, – jemlikt ofvanbemålde frelselandboers önskan, framdeles af dem sjelfve hvar i sin tur, efter behörig fördelning, utgöras; och jemte det Guvernören egde derom vidtaga nödig och författningssenlig åtgärd, ålåge det Guvernören tillse att intills sådant skett, hållskjutsningen under tiden verkställas på sätt lempligast kunde ske,

10

För öfrigt ville Senatorn öfverlemna handlingarne i målet till Prokuratorn i Kejsrerliga Senaten, i afseende å den åtgärd, hvilken Prokuratorn kunde finna skäligt vidtaga.

20

293 YTTRANDE VID PLENUM 23.V 1864

RA, Senatens arkiv

... Senatorn Snellman – fann den af Senatorene Furuhjelm och Geheimerådet Cronstedt tagna befattning med förberörde år 1860. afgifna riddarhusordningsförslag icke utgöra hinder för bemålde Senatorer att deltaga i den Kejsrerliga Senaten nu åliggande behandling af ärendet, hvarföre och då det framställda jäfsförhållandet, enligt Senatorns tanke, ej heller i öfrigt vore i lag grundadt, Senatorn ansåg frågan derom böra förfalla.

30

294 YTTRANDE VID PLENUM 23.V 1864

RA, Senatens arkiv

... då Senatorn Snellman yttrade sig, – att hos Senatorn i öfvervägande kommit, hurusom nästan alla af vederbörande i ofvanantydtt syfte föreslagna åtgärder allaredan å annan väg blifvit gjorda till föremål för lagstiftningen samt förty komme att i sinom tid särskilt pröfva och afgöras.

40

Men emedan angelägenheten af en ordnad lekmanna verksamhet till befrämjande af kristligt sedliga ändamål, till hvilken författningarne om kyrkovård, kyrkosexmän och bysäldeste innehålle antydningar, särskilt blifvit af Domkapitlen i Åbo och Kuopio framhållen, ville Senatorn i öfverensstämmelse dermed hafva samtliga Domkapitlen anbefaldt att för stiftens å synodalmöte, församlade presterskap framställa till öfverläggningsämne, huru denna angelägenhet kunde ändamålsenligast ordnas samt huruvida föreningar församlingsvis, under vederbörande presterskaps inseende, borde åstadkommas för spridande af biblar och uppbyggelseskrifter, byalagens samlande på söndagseftermiddagarne till andaktsöfningar och nyttig läsning, värnlösa barns vård och kristliga uppfostran, sedligt förfallna och efter utståndet straff frigifne personers upprättande med mera, som till

50

befrämjande af sann kristendom och sedlighet inom församlingarne hörer.

295 P. I. ROKASSOVSKIJ – J. V. SNELLMAN 24.V
1864

HUB, JVS handskriftssamling

- 10 Till Chefen för Finans Expeditionen i Kejslerliga Senaten, Senatorn Snellman.

Wid underdånig anmälan af Herr Senatorns framställning om det af Protokollssekreteraren i Kejslerliga Senatens Finans Expedition Karl Johan Jägerhorn och Kammarskrifvaren i samma Expedition Berndt Ferdinand Sjöström ådagalagda nit, har Hans Kejslerliga Majestät täckts i Nåder hugna hvardera af bemälde tjenstemän med en briljanterad ring.

- 20 Jemte det jag har äran Herr Senatorn härom underrätta, får jag tillika meddela, att förenämnde Nådiga föräringar blifvit under denne dag Protokollssekreteraren Jägerhorn och Kammarskrifvaren Sjöström tillställde.

Baron P. Rokassovsky

Helsingfors den 12/24 Maj 1864.

296 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN-
TET 25.V 1864

- 30 *RA, Senatens arkiv*

... då Senatorn Snellman först utlät sig – och enär hydrografiska departementet funnit det vara ändamålsenligast och böjt motsvarande dermed berörde räddningsanstalts afsedda syfte om densamma, som fortfarande borde underhållas å norra kusten af Hogland, med båt och öfriga tillbehör öfverlemnades åt en bergningskorps af finske infödingar, ansåg Senatorn sig böra tillstyrka: att räddningsanstalten finge tillsvidare af finska styrelsen öfvertagas och en bergningskorps dervid af finska statsmedel samt under finska myndigheters tillsyn underhål-
40 las. Bergningskorpsen kunde enligt Senatorns tanke utgöras af en befälhafvare och tio män, dem befälhafvaren i samråd med Kronoläns-
mannen i orten ägde anvärfva bland Hoglands befolkning, jemte det en yngre läkare eller kirurg skulle vid räddningsstationen anställas.

- Ehuru vid skedd beräkning, enligt i detta hänseende inhemtade uppgifter; aflöningen skulle uppgå till två tusen mark åt befälhafvaren, tvåtusent åttahundra mark åt läkaren och sextusen mark åt manskapet, samt byggnadernas, räddningsbåtens och öfrige apparaters remont torde erfordra tvåtusent mark om året, och således den årliga kostnaden för räddningsstationen, oberäknadt de premier, med hvilka det torde
50 blifva nödigt att uppmuntra räddningskorpsens bemödanden, komme att utgöra inalles tolf tusent åttahundra mark samt med tretusen sexhundra mark öfverskjuta det anslag, ryska marinväsendet i detta afseende erbjudit finska styrelsen, ansåg Senatorn detta förhållande icke böra inverka hindrande, då af räddningsstationen vore att påräkna något gagn jemväl för Finlands sjöfart.